

תנועה חופשית באלנבי

כיכר מגן-דוד בתל-אביב, בה נפגשים חמשה רחובות, היא ה"מקום העמוס ביותר כלי-רכב והולכי רגל בתל-אביב. משך היום עוברים בצומת זו כ-30 אלף כלי רכב (מספר השווה כמעט לכל כלי הרכב של מחוז תל-אביב), כולל 3500 אוטובוסים ציבוריים, המורכבים בילים כמאה אלף איש משך היום. ז.א. כמעט כל תל-אביבי רביעי עובר צומת זאת מדי יום, שלא לדבר על 80 אלף הולכי הרגל החוצים את רחוב אלנבי במקום זה משך כל יממה.

והואיל ו-80 אלף הולכי הרגל האלה עוצרים מדי יום את הרמזורים למשך שלוש שעות, הרי קיים הפסד של רבע הזמן של כלי הרכב לטובת הולכי הרגל, אם יינתן לתנועה לזרום באופן חופשי ולהתגבר על הפסד זמן זה, יהיה אפשר להתגבר על עומס התנועה בכיכר מגן-דוד.

הפרדה

לכן החליטה עיריית תל-אביב להפריד בכיכר מגן-דוד בין חציית הולכי הרגל לבין כלי הרכב העוברים במקום על-ידי יצירת מעבר חופשי בשתי רמות: התחתונה להולכי רגל והעליונה — לאורך הכבישים — לכלי הרכב. הפרדה שכזאת היא מקובלת ברוב הכרכים בעולם ויתרונותיה בבטחון יתר להולכי הרגל וכלי הרכב ובחסכון הזמן הדרוש לשניהם גם יחד על-מנת לחצות את הצומת.

עיריית תל-אביב ניגשת בשבוע הבא לכריית שני מעברים תת-קרקעיים בעלי מדרגות נעות שי-שחררו את כיכר מגן-דוד מ"התנגשויות" בין הולכי הרגל לכלי הרכב. מבצע זה יתחיל בעשירי למאי כאשר תתחיל עבודת הכרייה. משך עשרה שבועות תיהפך הכיכר והקטעים הסמוכים של רחוב אלנבי לאי של אי-תנועה בלב העיר, שרק הולכי רגל יוכלו לחצותו ואילו כלי רכב יצטרכו לעוקפו דרך הרחובות הצדדיים. עם גמר עבודות הכרייה תפתח הדרך ל"תנועה ויתחיל השלב האחרון של העבודה שיימשך אף הוא עשרה שבועות.

הסברה

כדי להשתלט על תנועת הרכב משך התקופה בה תהיה הכיכר סגורה לתנועה הוכנה תכנית מפו-רטת לסדרי התנועה, עליהם ישגי-חו מאה שוטרים בשתי משמרות. ליתר בטחון תחלק העירייה גם מיליון חוברות הדרכה על סדרי התנועה והחנייה הזמניים המיו-חדים וכן תפורסמה מודעות-הסבר מתאימות בעיתונים ואפילו מסר-סים יוכנסו לפעולה — הם ימטירו רבע מיליון חוברות הסברה מן השמים. ובעוד כמה שבועות תהיה התנועה ברחוב אלנבי, תל-אביב, מהירה, קלה ונוחה הרבה יותר מאשר אי-פעם.

אורה זהבי רואה את בר — והולכת מאחוריו בצד השוטף — התחילי את חיך מחדש...

המשתתפים בסרט זה — מורים צרפי תי, ז'אק ריברו, פוליס קרייר ו-אחרים — החליטו מיד להפסיק את העבר דה בסרט ולהתגייס לעזרת ההגול בפאריס. אולם בשיחה טלפונית ישירה לבירת צרפת, הסתבר כי בינתיים יכולה הרפובליקה להסי-תדר בלערם. לצערם, נאלצו להשאר בארץ... ויזיות מפתיעה בפרשה זו גילה כתב קול ישראל בפאריס, נפתלי לוי, שמיד עם הידוע דבר מרד הגנרלים, הבריך. מישי-אלה לעורכי החדשות בקול ישראל: לא לקרוא לגנרלים המורדים פאשיסטים, שכן הם בידדות הרוקה. עם כמה אישים מצמרת הבטחון הישראלית... כתב אחר של קול ישראל, איש יומן החדשות מיכיה שגרי, הושאל בזמנו לעתון הראדיו. עתה, משהתברר כישלון התפוצה של שבר-עון זה (200 מינויים בלבד), הוחזר שגריר לעבודתו הקודמת. עורך השבועון, עמוס גורדון, שנפגע מצעד זה של שירות ה-שירות, הגיב על כך בדרך מקורית: הוא שלח לשגריר מכתב פיטורים.

★ ★ ★

שיקה והפארלמנט

שעה שביום שישי האחרון התכנס "פאר-למנט הקונים" של קפה כסית, לציון יובלו של הזנא, התכנס בקפה קאליפורניה פאר-למנט חדש, שכל חבריו היו עתונאים ו-ימנים צעירים. הפארלמנט של קאליפורניה יתכנס פעמיים בשנה, ובכל ישיבה יעניק פטר לאמן צעיר. הפרס: ארוחות, בסכום של 600 לירות בקאליפורניה במשך חצי שנה. בישיבה הראשונה, התברר כי למרות שחברי הפארלמנט נמנים על מפלגות שונות, אין ביניהם חילוקי-דעות. כנשיא ה"בית" נבחר העתונאי ישעיהו ("שיקה") בך פורת... אותה מסיבה שימשה גם כחגיגת-אירושין של קריין התנ"ך עמיקם גורביץ' העומד לשאת החודש את טובה פרפלוציק, יפהפיה מרמת-השרון.

פגישה מיוחדת במינה נערכה לפני שבוע באולם מלון שרתון בתל-אביב — פגישת ותיקי תל-אביביים. קקה-מדיה לחתק שימ-שה שנת 1914. הוזמנו לפגישה 650 האיש שנשארו בחיים, בין אלה שגרו בשכונת נוה-צדק היפואית לפני 1914. בלסו בין הנוכחים זקן השומרים, אברהם שפירא, ראש עיריית-רמת-גן, אברהם קריניצקי, הפרזטים יצחק רוקח וצבי איזקסון, דויד תדור, הד"ר חיים בוגר, אהרון ציוזינג, מנהיג אחדות העבודה מעין-החד ואחרים. באולם העצמאות של המלון, הופרחו שמונה עפיפונים, כשעל כל אחד מהם אות חתרת. יחד הצטרפו ה-אותיות למילים: בימים ההם. כדי שהנוכ-חים יוכלו לזהות איש את רעהו, תלה כל אחד מהם בדש בגדו מספר, ובחברת מיו-חדת שחולקה למוזמנים, נכתב איהו שם שיך לאיהו מספר... אחרי עשר שנות נשואים זכתה סוף סוף היפהפיה החיפאית, ברכה פוקס, לראות את בעלה — אחד הכדורגלנים הגדולים שקמו אי-פעם במדי-נה — אזי פוקס, משחק כדורגל. היה זה כשאלו הופיעו במדי קבוצת כל אחד מספר, קבוצת אמני-ועתונאי-יפיה. המשחק נערך כמישחק מוקדם, לפני המישחק בין ניבחרת הפועל לקבוצת ילסי. האמנים הפסידו, בתוצאה 1:3. לחתיקי הפועל חיפה, בשורותיהם הופיע גם אלון ארזון דו-רין, ראש אכ"א... את השער היחיד לזכות כל אחד מספר, הבקיע ראש מדור הביולוש של משטרת חיפה, קרל זינגר. בשעת הנסיעה למשחק ובהפסקות, המשיך זינגר לתת הוראות במכשיר אל-חוט שבמכוניתו, בקשר לחקירת תעלומה של גילוי גופה בשבי-ציון.

פרופיל, מן הצד הימני של פניו. כמו ל-ירח, יש גם לאייכמן צד אחד שאינו מת-גלה לעולם — לפחות לא לעיני העתונאים... האטראקציה של השבוע בבית-משפט השלום בתל-אביב היה ד"ר ישראל בך, שהובא להארכת פקודת המעצר. קהל של כמה עשרות אנשים ציפה לו, וכשהוכנס ללשכת השופטת לאה עזון נדחס לשם גם הקהל, עד שהשופטת היתה צריכה לצעוק: "רבותי! אל תשכחו שזה בית-משפט!". אשה אחת שציפתה בכליון-עיניים לבואו של בר היתה יודית, אורה זחבי. היא המתינה במכונית סגורה, כש-לפתע ראתה סטישן צהוב נעצר ליד בית-המשפט. "זהו!" קראה וזינקה לעברה. משנפתחה דלת המכונית, חיבקה אורה את בר, הגישה לו קופסת ממתקים. השוטרים סירבו תחילה להרשות את מסירת הקופסה, אך משהסבירה אורה כי זהו שי משני ילדיה, לא התנגדו יותר. אגב, כמכתב שי-שלח אליה ימים מעטים קודם לכן, ניכרה נימה פסימיסטית. "אל תחכי לי", כתב בר, "התחילי את חיך מחדש".

★ ★ ★

ביגי ומזון צה"ל

ראש הממשלה, דויד בן-גוריון, ביקר בשבוע שעבר בעצרת הנח"ל שנערכה באמי-פיתאטרון של תערוכת תל-אביב. בטרם נאם בפני החיילים, ערך ביגי סיור ב-תערוכת הנח"ל, שהתקיימה במקום. מלחה בפמליה נכבדה, שכללה את שלישי אלון מישנה חיים בן-דוד, הרמטכ"ל צבי ("צרה") צור ועוד קצינים גבוהים, הת-עניין ביגי בפרסום שונים בתערוכה. כאשר הבחין ביגי במידגמים שהראו מה הם מנות המזון אותן מקבל חייל בצה"ל, ומה כמות הקאלוריות המסופקות לו מדי יום, שאל ביגי את הרמטכ"ל: "האם גם חיילי ה-מילואים מקבלים כמות כזו של קאלוריות?" כאשר השיב לו הרמטכ"ל בחיוב, שאל ביגי את פמלייתו: "אז מדוע בועז עבי-רין כותב בהארץ שלא נותנים לחיילי ה-מילואים מקבלים כמות כזו של קאלוריות?" הכהנה: רשימתו של בועז עברון, בהן ביקר את צה"ל שהקציב מאות אלפי לירות למשלחת הארכיאולוגית למדבר יהודה — בעוד, לפי טענתו של עברון, אין המזון המסופק לחיילי המילואים מספיק. כשראה ביגי את החיוכים, אמר לרמטכ"ל: "אני רוצה שתתייחס את הבחור הזה בפעם הבאה שיהיה במילואים". מרד הגנרלים באלג'יריה עורר התרגשות מרובה, לפחות במקום אחד בישראל — בזירת הצילומים של הסרט תנו לי עשרה היום מיואשים-בשדה-בוקר. הכוכבים הצרפתיים הצעירים

א ש'ים

איכמן והירח

חלק מן העתונאים הורים, שבאו לפתי-חת משפט אייכמן, כבר עזבו את הארץ. אך הנותרים עודם מייצרים ידיעות. בשעה ש-אחדים מהם הוזמנו למסיבה פרטית בביתו של גבריאל בך, עוזרו של גדעון האור-גר, התפתח ויכוח על המשפט. שלושה מן-הכתבים הורים התבטאו בצורה כה מחפירה, שנתבקשו על-ידי בעלת-הבית לעזוב את המסיבה... ברגע שהגיעה הידיעה על-ההפיכה באלג'יריה, אחזה התלהבות פט-ריוטית את כל הכתבים הצרפתיים במשפט אייכמן. הם החליטו לשגר במשותף מיברק-עידוד לגנרל שארל דה-גול. המיברק, עליו חתמו כל הכתבים הצרפתיים בשמם, היכה גלים בצרפת ופורסם בהרחבה בעתונות שם, בגלל כתובתו והפיקאנטיות "מאורה" משפט אייכמן". למחרת היום קיבל כתב-הומאניטה הקומוניסטי, שחתם גם הוא, מיברק בהול מן המערכת שלו, שגינתה אותו בחריפות, לאור העובדה שדה-גול לא חילק נשק לפועלים. התלוצצו שאר הכת-בים הצרפתיים: "נראה אם הוא יעז לחזור לצרפת!". על עברו של גרעון, אהרון עצמו נפוצו בכייון המשפט סו-פורים שונים. בין השאר: באירגון ההגנה הדיבוקו להאזנה את הכינוי "זרוע-כוח". כי האוזנה, שהיה קצין-הסברה בהגנה, היה נוהג לתפוח את כל הרצאותיו במילים: "ההגנה היא זרוע-כוח של התנועה הציו-נית"... אגב, עוזרו של האוזנה מכחי-שים בהחלט שכתב את נאוסי-התביעה הגדול שלו תוך שיתוף-פעולה עם אחרים. האוזנה כתב את כל הנאום לבדו. אחרי חיבורה, הראה אותם לכמה אנשים, ובעיקר לעוזרו, שהעירו לו הערות שונות, הציעו לו לקצר חלקים מסוימים, להאריך אחרים. הפתחה-הדרמאטית, בנוסח "אני אשמש פה לששה המיליונים שאינם יכולים לקום כאן", כלל לא היתה כלולה בנאומו שהוכן בכתב. ה-רעיון עלה על דעתו של האוזנה רק רבע שעה לפני התחלת הנאום, והוא רשם לו את המילים על פתק... בין המבקרים במשפט: חנה רובינא, שישבה במשך יום אחד בשורה הראשונה, הקשיבה בדרי-כות, הסכימה לאחר מכן לדעתו של עתונ-אי ששום מחנה לא יכול להגיע אי-פעם לרמה כזו של דרמאטיות... השחאה מקר-ית ביותר המציא ד"ר משה תבור, כתב דבר המכסה את המשפט. הוא אמר: "אייכמן דומה לירח". כי העתונאים, היוש-בים באולם, רואים את אייכמן תמיד כי-

פסוקי השבוע

ראש הממשלה, דויד בן-גוריון: "יש הרבה בארץ שאינם מרגלים, שלא התעצתי איתם אף פעם בעניני בטחון."
גבריאל צפרוני, עורך הבוקר, על האחד במאי: "פעם נלחמו על הבא-ריקאות; כעת מתעמלים עליהן."
שרת-החוק, גולדה מאיר, בתשובה לטענת עורך דבר, חיים שורה, כי אינו אחראי לחומר שמתפרסם בדבר שלא בידעתו: "אם מזכירה שלי כותבת משהו שאינו כשורה במשרדי — אני נושאת האחריות."
הלל זיירל, מזכיר כללי של הסיעה הליבראלית בהסתדרות, במסיבה לרגל איחוד המנגנונים האירגוניים של הציונים הכלליים והפרוגרסיביים: "לולא שיתוף הפעולה מאלף עד תו — מארצי (יצחק) עד תמרי (יוסף), לא היה קם האיחוד."
פנחס לבון, בחגיגת אחד במאי, בפרדס חנה: "לא נהיה אור לגויים ברחוב דיזנגוף — דינו אם נהיה אור ליהודים."
מבקר הקולנוע, נחמן בן-עמי על סופיה לורן: "עיניה עיני-שקך גדולות ומבירקות, פיה כולו תאחה לעיניים וגופה — אינו ניתן לתיאור על-הנייר השטוח."